

Як ти жила до Пушкіна, Росіє?
Над плугом від зорі і до зорі
Одвічно гнули спина гречкосії,
Попи молились, правили царі.

Була ти горда, юна, ясночола,
В очах світилось небо голубе,
Але до слова Пушкіна ніколи,
Як в дзеркалі, не бачила себе.
